

Column: Horrendol

15-09-2022 07:00

Tijdens de dagelijkse ontbijtdiscussie komt de aap uit de mouw: mijn lief vindt me geen aluminiumman en aangezien de horrenframes van aluminium zijn, is een beroep op mij een no-go. Een en ander betekent dat ik iets te bewijzen heb. Ik loop naar boven en bestudeer de horren. Vervolgens check ik de website van Karwei om vast te stellen dat zij de materialen in huis hebben. Krap een uur na het ontbijt loop ik de bouwmarkt in.

Op één onderdeel na is alles aanwezig in het horrenschap. Ik roep er een medewerker bij die tot dezelfde conclusie komt. "Ik kijk even in het systeem," stelt hij behulpzaam voor. Het systeem vertelt hem dat het zakje met hoekstukken nog wel in hun Vughtse vestiging voorradig is. "Dan rijd ik meteen naar Vught," lieg ik, want eerst ga ik bij de Praxis een paar kilometer verderop langs. De Praxis heeft horrenmateriaal van een ander, duurder merk. Ook hier hangen heel frappant de hoekstukken niet in het schap. Tja, dan toch maar naar Vught.

"Ik probeer een aluminiumman te worden, maar de winkel werkt niet mee," zeg ik tegen mijn lief als ik de Vughtse vestiging binnenloop. Ze belde me met de vraag waar ik bleef en met de opmerking dat ze gaat shoppen. Helaas zijn ook hier de hoekstukken op. Wat nu? Opeens valt mijn oog op een onopvallend zelfbouwhorrenpakket van het stuntmerk OK. Zelf op maat te maken, vermeldt de verpakking. Precies wat ik zoek, want met hoekstukken. Bovendien een slok op een borrel goedkoper. Blij loop ik naar de kassa. Thuis ga ik meteen aan de slag.

"Strakke hor," zegt mijn dochter als ze van het zondagse shoppen met haar moeder thuis komt. "Zelf gemaakt?" Mijn eveneens verraste lief trekt een pint voor me open; zelf neemt ze een prosecco. "Proost!"

Edwin Timmers

Redactie